

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 8Co/32/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5909203503
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 07. 2012
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Táňa Rapčanová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2012:5909203503.3

Uznesenie

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v právnej veci navrhovateľky: X. W., nar. XX. XX. XXXX, bytom C. - F. T., ul. L. č. XX, zastúpená splnomocneným zástupcom Mgr. Ivanom Kodajom, nar. XX. XX. XXXX, adresa pre doručovanie pošty M., P.O.F. č. XX, proti odporcovi: Y. W., nar. XX. XX. XXXX, bytom C. - F. T., ul. L. č. XX, zastúpený splnomocneným zástupcom Advokátska kancelária JUDr. Ladislav Jančí, s. r. o., so sídlom Ružomberok, ul. Dončova č. 1451/21, IČO: 36 862 304, o vypratanie nehnuteľnosti, o odvolaní odporcu proti rozsudku Okresného súdu Ružomberok č. k. 3C/107/2009-181zo dňa 19. apríla 2011, takto

rozhodol:

rozsudok okresného súdu **z r u š u j e** a vec mu **v r a c i a** na ďalšie konanie.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom okresný súd zaviazal odporcu k povinnosti vyprať rodinný dom súp. č. XXXX postavený na pozemku parc. č. KN 8101/1 zapísaný na liste vlastníctva č. XXXXX na Správe katastra Ružomberok pre kat. úz. C., nachádzajúci sa v C. - F. T., na ul. L. č. XX, do troch dní od právoplatnosti výroku rozsudku. Zároveň rozhodol, že odporca nemá právo na bytovú náhradu. O náhrade trov konania súd rozhodne samostatným uznesením.

Rozhodnutie odôvodnil poukazom na ust. § 126 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O. s. p.“) a vykonané dokazovanie.

V konaní mal preukázanú existenciu vlastníckeho práva navrhovateľky k rodinnému domu súp. č. XXXX, postaveného na parc. č. 8101/1 kat. úz. C. na základe výpisu z LV č. XXXXX pre obec a kat. úz. C.. Mal tiež preukázané, že odporca v čase podania návrhu na začatie konania v tejto právnej veci mal vnesené svoje veci v označenej nehnuteľnosti, avšak v nadväznosti na predbežné opatrenie nariadené uznesením Krajského súdu v Žiline zo dňa 19. 01. 2010, ktorým bolo odporcovi nariadené, aby nevstupoval do tam označených priestorov rodinného domu súp. č. XXXX súd zistil, že odporca tento rodinný dom vypratá. V tom čase mal odporca kľúče od vchodu do rodinného domu k dispozícii. Následne asi po dvoch, resp. troch týždňoch navrhovateľka vymenila zámok od vchodových dverí rodinného domu. Odporca navrhovateľku o žiadne veci nežiadal. Je nepochybné, že v tomto rodinnom dome sa nachádzajú veci nadobudnuté účastníkmi konania počas trvania manželstva zo spoločných prostriedkov, ktoré patria do ich BSM, ktoré však doposiaľ vyporiadané nebolo.

Pokiaľ sa týkalo obrany odporcu voči uplatňovanému nároku na vypratanie rodinného domu, spočívajúcu v poukazovaní na jeho právo bývania v rodinnom dome a s tým súvisiacu povinnosť navrhovateľky zabezpečiť pre prípad uloženia povinnosti vypratania pre odporcu náhrady byt s poukazom na rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 3Cdo/43/1999, súd v tomto smere poukázal na ust. § 713 ods. 1 Občianskeho zákonníka v spojení s ust. § 853 Občianskeho zákonníka.

V konaní bolo nepochybné zistené, že odporca užíval byt v označenom rodinnom dome patriacom navrhovateľke na základe odvodeného právneho titulu najskôr ako zať pôvodných vlastníkov neskôr ako manžel novej výlučnej vlastníčky domu, navrhovateľky. Vždy teda ako príslušník domácnosti na základe rodinno-právneho vzťahu k navrhovateľke založeného manželstvom. V danom prípade právo odporcu odvodené od práva jeho manželky zaniklo rozvodom manželstva účastníkov konania. Vzťah vyplývajúci

z užívania bytu v rodinnom dome navrhovateľky odporcom po rozvedení ich manželstva je občiansko-právny vzťahom. Pre prípad zániku tohto právneho dôvodu užívania bytu však Občiansky zákonník neobsahuje výslovnú úpravu existencie a podmienok nároku na bytovú náhradu. V danom prípade pokiaľ sa navrhovateľka svojím návrhom domáhala, aby súd uložil odporcovi povinnosť predmetný rodinný dom vypratať, otázku bytovej náhrady nechala na zvážení súdu.

Prvostupňový súd po oboznámení sa so skutočnosťami, ktoré v konaní vzišli najavo mal nepochybne zo spisu Okresnej prokuratúry Ružomberok sp. zn. Pv 793/08 preukázané, že odporca počas trvania manželstva zasahoval do práva svojej manželky, v tomto konaní navrhovateľky na pokojný zdravý život. Súd osobitne poukázal na to, že odporca bol trestne stíhaný pre pokračovací prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, 2 písm. d/ Trestného zákona, prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, 2 písm. b/ Trestného zákona a prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1, 2 písm. a/ Trestného zákona. V danom prípade sa jednalo násilnú trestnú činnosť psychického aj fyzického charakteru, keď poškodenou vo všetkých troch prípadoch bola navrhovateľka, v tom čase manželka odporcu. Preto prvostupňový súd s poukazom na ust. § 712 ods. 8 Občianskeho zákonníka a odporcovi nepriznal právo na bytovú náhradu. Zobral do úvahy jeho správanie sa k navrhovateľke počas trvania manželstva, ako i po rozvedení s tým, že sa dopúšťal voči nej fyzického a psychického násillia.

Pokiaľ odporca namietal, že navrhovateľka sa nedomáhala vypratania nehnuteľnosti, v tomto smere súd poukázal na označenie návrhu, kde v záhlaví bol uvedený predmet konania ako „Vypratanie rodinného domu č. XXXX“. S ďalšími námietkami odporcu sa vysporiadal takým spôsobom, že odporca už nemá v nehnuteľnosti trvalé bydlisko, v priebehu konania došlo k zmene, keďže na návrh navrhovateľky Mestský úrad v Ružomberku trvalý pobyt odporcu v nehnuteľnosti zrušil.

V otázke prístavby, nadstavby a stavebných úprav rodinného domu a novostavby hospodárskej budovy súd poukázal na to, že podľa jeho názoru rodinný dom a hospodárska budova sú dve samostatné veci, v žiadnom prípade nemožno kvalifikovať hospodársku budovu ako príslušenstvo rodinného domu. Zaoberal sa aj otázkou, či prístavbou a stavebnými úpravami rodinného domu mohlo dôjsť ku vzniku samostatnej bytovej jednotky v rodinnom dome. V tejto otázke poukázal na judikát Najvyššieho súdu ČR sp. zn. 22Cdo/1350/2005 zo dňa 31. 01. 2007. V danom prípade nedošlo k zániku pôvodnej stavby, a preto nie je možné dom súp. č. XXXX, teda prístavbou a prestavbou tohto rodinného domu, zaradiť do BSM. Pokiaľ odporca poukazoval na nadstavbu rodinného domu, a s tým súvisiaci vznik samostatnej bytovej jednotky, v tomto smere uviedol, že nadstavba doposiaľ ukončená nebola, je v štádiu hrubej stavby a v konaní nebol predložený taký dôkaz, na základe ktorého by súd dospel k záveru, že nadstavbou označeného rodinného domu má vzniknúť nová bytová jednotka v rodinnom dome č. súp. XXXX. Vzhľadom na uvedené skutočnosti súd potom dospel k záveru, že rodinný dom je vo výlučnou vlastníctve navrhovateľky, nepatrí do BSM účastníkov.

O náhrade trov konania rozhodol s poukazom na ust. § 151 ods. 1 O. s. p.

V zákonnej lehote proti rozsudku podal odvolanie odporca. Žiadal, aby odvolací súd rozhodnutie okresného súdu zmenil tak, že návrh na začatie konania zamietne a prizná mu nárok na náhradu trov konania.

Podľa jeho názoru rozsudok nie je správny, lebo súd I. stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a vychádzal z nesprávneho právneho posúdenia veci. Rozhodnutie súdu je nepreskúmateľné, zjavne zasahujúce do princípu právnej istoty. Predovšetkým je nutné uviesť, že súd I. stupňa vydal rozhodnutie, z ktorého nie je zrejmé prečo nezohľadnil vytvorenie samostatnej bytovej jednotky v III. nadzemnom podlaží a ako reagoval na § 4 ods. 1 písm. b/ zákona č. 182/1993 Z. z., ako sa vysporiadal s písomným prejavom navrhovateľky z 15. 12. 2009, ktorým priznala odporcovi právo na bytovú náhradu a súhlasila s tým, aby užíval časť rodinnému domu. Žiadal uviesť, na základe akých úvah a akého hodnotenia dôkazov dospel súd k záveru o nepriznaní práva na bytovú náhradu navrhovateľovi. Nespreskúmateľnosť namietaného rozhodnutia vyplýva aj zo zistenia, že súd neprerušil konanie i keď to navrhoval z dôvodu prebiehajúceho konania o vyporiadanie BSM účastníkov, pričom ide o prekážku konania, na ktorú mal súd ex lege prihliadať. Otázky povahy novovytvorenej bytovej jednotky sú pritom meritom konania o vyporiadanie BSM a v inom konaní tieto otázky nie je možné riešiť, nakoľko to potiera princíp právnej istoty.

Považoval za potrebné uviesť, že návrh na začatie konania nebol spôsobilým podkladom pre vedenie daného konania. Z návrhu bolo zrejmé, že sa navrhovateľka domáhala vyslovenia, nie vypratania nehnuteľnosti, ale uloženia povinnosti vystaňovania sa z rodinného domu. Mal za to, že súd nie je oprávnený v rámci občianskeho súdneho konania rozhodovať o vystaňovaní sa fyzickej osoby z nehnuteľnosti a bol plne viazaný podaným návrhom na začatie konania, pričom v danom prípade ide o návrhové konanie, kde súd nie je oprávnený prekročiť rozsah návrhu na začatie konania. Súd sa

touto zásadou nespravoval a potvrdením toho je vydaný rozsudok, ktorý navrhovateľovi ukladá splnenie inej, než navrhovanej povinnosti. Návrh navrhovateľky vôbec neupravoval otázku bytovej náhrady, pričom navrhovateľka udávala, že závery rozsudku NS SR sp. zn. 3Cdo/43/1999 nie sú aplikovateľné na danú vec. Z návrhu, ani neskoršieho postoja navrhovateľky nevyplýva jej stanovisko k bytovej náhrade. Rozsudok de facto zasahuje do dispozitívneho oprávnenia navrhovateľky a priamo zasahuje do odporcových práv na právnu istotu, nakoľko rozhoduje o niečom, čo nebolo predmetom návrhu a o niečom čo odporca nevedel a nemohol tomu prispôbiť svoju obranu.

Súd správne ustálil, že odporcovi vzniklo v časti rodinného č. XXXX - pôvodnej bytovej jednotky právo bývania a správne prijal záver o tom, že odporcovi vzniklo právo žiadať náhradný byt od navrhovateľky. Nakoľko navrhovateľka náhradný byt odporcovi neposkytla a ani nemieni poskytnúť, jej návrhu nemalo byť z vecno-právnych dôvodov vyhovené. Poukázal tiež na to, že pôvodný rodinný dom navrhovateľky bol za trvania manželstva kompletne zrekonštruovaný, pričom z prostriedkov patriacich do BSM účastníkov bolo na uvedenú rekonštrukciu použitých niekoľko miliónov slovenských korún. V rámci rekonštrukcie pritom nebol prestavaný len pôvodný dom a pôvodná bytová jednotka, ale došlo k vybudovaniu novej, aj keď zatiaľ len rozostavanej bytovej jednotky v III. nadzemnom podlaží. V rámci konania o vyporiadanie BSM bola vykonaná ohliadka daných nehnuteľností, pričom bolo konštatované, že rozostavaná bytová jednotka má samostatný vchod oddelený od ostatnej časti domu a ide o bytovú jednotku so samostatnými prípojkami médií, bytovú jednotku stavebne oddelenú od ostatnej časti domu. V tomto smere poukázal na súdnu prax, ktorá dospela k záveru, že nehnuteľnosti možno deliť aj horizontálne a byt je samostatnou vecou v právnom slova zmysle. Predmetný rodinný dom má dve bytové jednotky, na čo súdne rozhodnutie nereaguje a vôbec sa s touto okolnosťou nevysporadúva. V tomto smere okresný súd nevykonal žiaden dôkaz, hoci proti tvrdeniam navrhovateľky stoja rovnocenné tvrdenia odporcu a súd nereaguje na obsah ust. § 4 ods. 1 písm. b/ zákona č 182/1993 Z. z. o vlastníctve bytov a nebytových priestorov, podľa ktorého vlastníctvo bytu alebo nebytového priestoru v dome sa nadobúda na základe zmluvy o výstavbe domu, stavbe alebo nadstavbe.

V danom prípade vydané stavebné povolenie predložené ním ako dôkaz jasne a úplne jednoznačne deklaruje realizáciu nadstavby, ktorá je jednou z foriem nadobudnutia vlastníctva, či spoluvlastníctva bytu. V danej veci nebol spor o to, či daná nadstavba bola realizovaná spoločne za trvania manželstva. Okresným súdom zostalo nepovšimnuté, že priamo navrhovateľka vo svojom vyjadrení zo dňa 15. 12. 2009 konštatuje: „...odporca nech do rozhodnutia vo veci samej užíva iba ostatné priestory ... nové bytové jednotky sú postačujúcou bytovou náhradou do rozhodnutia súdu vo veci samej kam sa môže navrhovateľ vstahovať...“

Z uvedeného je zrejmé, že sama navrhovateľka dala súhlas uvedené priestory užívať, navyše priznala existenciu práva odporcu na tieto priestory ako práva na bytovú náhradu. V tomto smere nebolo medzi účastníkmi sporné právo užívať danú časť domu, nebol dôvod vyslovovať povinnosť vypratania týchto priestorov aj preto, že konanie o vyporiadanie BSM pod sp. zn. 2C/9/2010 nie je skončené.

Pokiaľ ide o úvahu súdu o povahe novovytvorenej bytovej jednotky je nutné uviesť, že súd nevykonal v tomto smere žiadne dôkazy a nevyčkal na ukončenie konania o vyporiadanie BSM, hoci to odporca navrhoval, i keď tieto otázky sa v rámci daného konania vedeného pod sp. zn. 2C/9/2010 už riešia.

Zdôraznil, že na vyslovení výroku, ktorého sa domáhala navrhovateľka nie je preto v danej veci naliehavý právny záujem. Navrhovateľka zjavne účelovo uplatnila návrh na začatie konania vyššie opísaným spôsobom, čím obchádzala existenciu nevysporiadaného BSM. K uzatvoreniu dohody o vyporiadaní BSM bola odporcom vyzvaná, odpoveďou navrhovateľky však bol návrh podaný v tejto veci, bez snahy rešpektovať existenciu BSM a reálne vytvorenie vecí nových patriacich do BSM, ako aj to, že pre prípad, že by sa stala ich výlučnou vlastníčkou, musela by odporcovi poskytnúť primeranú finančnú kompenzáciu. Podaním návrhu v danej veci odporkyňa obchádza svoju povinnosť vyporiadať zaniknuté BSM a v prípade uzatvorenia konkrétnej dohody o vyporiadaní BSM odporca nemá problém dohodnúť sa aj o otázke ďalšieho užívania bytu v rámci označenej nehnuteľnosti. Podaný návrh v danej veci odporuje dobrým mravom a obchádza zákon v povinnosti vyporiadania BSM, keď do pôvodného majetku navrhovateľky bolo aj z prostriedkov odporcu investovaných niekoľko miliónov slovenských korún. Navrhovateľka sa na poslednom pojednávaní priznala, že odporca už pôvodný byt vypratá a nemá v ňom žiadne veci.

Odporca namietal, že prvostupňový súd vo veci nevypočul iné osoby len jeho a navrhovateľku, nemal vôbec podklad pre to, aby nepriznal odporcovi právo na náhradný byt. Závery súdu o možnosti aplikácie § 712 ods. 8 Občianskeho zákonníka nie sú správne a v kontexte s vyššie uvedeným rozhodnutím najvyššej súdnej autority vyznievajú neopodstatnene. Súd pre prijatie záveru o násilí zo strany odporcu nemal žiadne podklady a v tomto smere nevykonal žiadne dôkazy, osobitne nevypočul deti účastníkov, či iných svedkov. Súd sa vôbec nevysporiadal s tým, v čom vidí dôvody hodné osobitného zreteľa.

Pokiaľ poukázal na uznesenie o zastavení trestného stíhania odporcu, potom je nutné uviesť, že toto rozhodnutie nie je možné brať na zreteľ, nakoľko odporca nikdy nebol odsúdený za trestný čin spáchaný voči navrhovateľke a vo vzťahu k jeho osobe platí prezumpcia nevinu. Uznesenie o zastavení trestného stíhania zmierom nie je vyslovením viny na trestnom čine a spáchanie trestného činu nedokazuje. V tomto smere proti tvrdeniam navrhovateľky stoja len tvrdenia odporcu, ktorý násilie popiera a navyše aj po ukončení trestného konania odporca po dobu jedného roka žil v spoločnej domácnosti s navrhovateľkou, kedy nedošlo k žiadnemu konfliktu. Trestné konanie navrhovateľka a odporca ukončili zmierom. Dokonca podpísali dohodu o náhrade škody, z ktorej boli nároky navrhovateľky uspokojené bezozvyšku. Následne účastníci uzatvorili dohodu aj v rámci konania o rozvod, ktorú súd schválil v častiach kde zákon pripúšťa dohodu účastníkov takéhoto konania. Sama navrhovateľka v priebehu konania potvrdila, že voči nej nie je páchané žiadne násilie zo strany odporcu, s ktorým po vydaní predbežného opatrenia nie je už viac v kontakte. Drobné hádky a nedorozumenia nie sú vo všeobecnosti násilím v zmysle citovaného zákonného ustanovenia.

Navrhovateľka vo svojom písomnom vyjadrení k odvolaniu odporcu žiadala, aby rozsudok okresného súdu bol potvrdený a odvolanie odporcu ako nedôvodné zamietnuté.

Poukázala na to, že podala návrh na opravu dôvodov rozsudku zo dňa 29. 04. 2011, ktorý napadol odvolaním odporca. Má za to, že odôvodnenie predmetného rozsudku na str. 11 nemá podklad v zistení skutkového stavu podľa § 120 O. s. p.

S podaným odvolaním odporcu proti rozsudku okresného súdu vyjadrila nesúhlas, považovala ho za právne ne kvalifikované, účelové, zavádzajúce a nepodložené žiadanými relevantnými a objektívnymi skutočnosťami.

Uvádza, že v stavebnom povolení sa nepíše o žiadnom samostatnom byte v podkroví. Napokon stavba obsahuje iba suterén, prízemie, I. nadzemné podlažie a podkrovie, žiadne odporcom uvádzané III. nadzemné podlažie tam neexistuje. Konkrétny aktuálny a zdokumentovaný stav nadstavby podkrovia je taký, že neexistujú žiadne obvodové steny ani jednej budúcej miestnosti pod novou sedlovou strechou. Úplne zavádzajúce a nepravdivé je aj poukazovanie odporcu na údajný jej súhlas, aby odporca užíval časť rodinného domu. Považovala toto tvrdenie odporcu v odvolaní za účelové manipulovanie faktov.

Mala za to, že o nepriznaní práva na bytovú náhradu navrhovateľovi súd rozhodol správne, podrobne a vyčerpávajúco výrok odôvodnil. Reálne odporca ani žiadnu bytovú náhradu nepotrebuje, lebo asi rok býva v prenajatom byte. Jeho adresu vo svojom odvolací síce zase účelovo vynechal, ale vo svojom návrhu vo veci úpravy práv a povinností rodičov k maloletému dieťaťu zo dňa 22. 03. 2011 sp. zn. 2P/16/2011 dobrovoľne uviedol adresu súčasného bydliska T. č. XX, C.. Okresný súd Ružomberok dňa 12. 05. 2011 jeho návrh na zverenie maloletého syna Y. W. do jeho starostlivosti zamietol.

Taktiež sa vyjadrila o legitimitate samotného návrhu s tým, že okresný súd podrobne a vyčerpávajúco v odôvodnení rozsudku uviedol prečo o takomto návrhu rozhodol.

Krajský súd, ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 O. s. p.), po zistení, že odvolanie podal včas účastník konania (§ 204 ods. 1, § 201 O. s. p.), proti rozhodnutiu, ktoré možno napadnúť týmto opravným prostriedkom (§ 201 O. s. p.), pričom podanie opravného prostriedku nie je vylúčené podľa § 202 O. s. p., bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 214 ods. 2 O. s. p.), preskúmal rozhodnutie v napadnutom rozsahu a z dôvodov uvedených v odvolaní (§ 212 ods. 1 O. s. p.) a rozsudok okresného súdu podľa § 221 ods. 1, 2 O. s. p. zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie a rozhodnutie, a to z nasledovných dôvodov:

V preskúmvanej veci bolo odvolacím súdom zistené, že navrhovateľka na Okresnom súde v Ružomberku podala dňa 13. 07. 2009 v spojení s jeho doplnením zo dňa 23. 09. 2009 návrh a domáhala sa, aby súd uložil odporcovi vypratať nehnuteľnosť, a to rodinný dom súp. č. XXXX, zapísaný na LV č. XXXXX, vedenom Správou katastra Ružomberok, pre obec C. a kat. úz. C., nachádzajúceho sa v C. - F. T., ul. L. č. XX, na meno navrhovateľky.

V návrhu poukázala na to, že s odporcom je právoplatne rozvedená rozsudkom Okresného súdu Ružomberok č. k. 2C/177/2008. Maloletý syn pochádzajúci z manželstva bol zverený do jej osobnej starostlivosti, pričom dôvodom rozvodu bolo psychické a fyzické týranie zo strany odporcu. Po rozvode manželstva zostal odporca bývať v nehnuteľnosti označenej v návrhu ako dom č. súp. XXXX, ktorú má ona vo svojom výlučnom vlastníctve a ktorú nadobudla dedením po otcovi. Odporca nemá podľa nej žiaden právny dôvod nehnuteľnosť užívať a ďalšie zotrvanie odporcu v tejto nehnuteľnosti je nedôvodné, má z neho strach a po predchádzajúcich zlých skúsenostiach s fyzickým týraním odporcom a po skúsenostiach po rozvode manželstva žiadala, aby návrhu bolo vyhovené.

Dňa 15. 12. 2009 navrhovateľka podala návrh na vydanie predbežného opatrenia - vypratanie časti nehnuteľnosti. Okresný súd uznesením č. k. 3C/107/2009-75 dňa 17. 12. 2009 rozhodol tak, že návrh na vydanie predbežného opatrenia v celom rozsahu zamietol.

Na odvolanie navrhovateľky Krajský súd uznesením zo dňa 19. 01. 2010 č. k. 8Co/13/2010-88 zmenil uznesenie okresného súdu a nariadil odporcovi, aby nevstupoval do priestorov v I. podlaží, a to kotolňa a sklad, v I. nadzemnom podlaží, a to hala, chodba, kuchyňa, izba, komora, schodište a garáž a v II. nadzemnom podlaží, dve izby, kúpeľňa, terasa (budúca kúpeľňa) a balkón, všetky nachádzajúce sa v rodinnom dome zapísanom na LV XXXXX, súp. č. XXXX, vedeného Správou katastra Ružomberok, obec C., katastrálne územie C., nachádzajúci sa v C. - F. potok, ul. L. č. XX.

Prvostupňový súd vo veci vypočul účastníkov konania a oboznámil sa s listinnými dôkazmi a pripojenými spismi Okresného súdu Ružomberok a vo veci vydal rozhodnutie, ktorým zaviazal odporcu k povinnosti vypratať rodinný dom č. XXXX a nepriznal mu právo na bytovú náhradu.

Podľa ust. § 157 ods. 2 O. s. p., v odôvodnení rozsudku súd uvedie, čoho sa navrhovateľ (žalobca) domáhal a z akých dôvodov, ako sa vo veci vyjadril odporca (žalovaný), prípadne iný účastník konania, stručne, jasne a výstižne vysvetlí, ktoré skutočnosti považuje za preukázané a ktoré nie, z ktorých dôkazov vychádzal a akými úvahami sa pri hodnotení dôkazov riadil, prečo nevykonal ďalšie navrhnuté dôkazy a ako vec právne posúdil. Súd dbá na to, aby odôvodnenie rozsudku bolo presvedčivé.

Citované zákonné ustanovenie ukladá súdu okrem iného povinnosť vyhodnotiť vykonané dokazovanie, uviesť z ktorých dôkazov vychádzal, akými úvahami sa riadil a prečo neprihliadol na prípadné námietky zo strany účastníkov konania. Nesplnenie tejto povinnosti má za následok odňatie možnosti účastníkovi konania pred súdom, najmä s prihliadnutím na ust. § 205 ods. 2, 3 O. s. p. (pri nedostatočnom odôvodnení nemá možnosť ani účastník zákonným spôsobom odôvodniť svoje prípadné odvolanie). Odvolací súd musí preto takéto rozhodnutie zrušiť, a to i v prípade, že by rozhodnutie bolo inak správne, pri správnom odôvodnení.

Preskúmaním obsahu spisu odvolací súd zistil, že odôvodnenie napadnutého rozsudku nespĺňa náležitosti uvedené v ust. § 157 ods. 2 O. s. p. a prvostupňový súd sa neriadil týmto zákonným ustanovením pri vydávaní rozhodnutia. Z dôvodov napadnutého rozhodnutia vôbec nevyplýva, prečo prvostupňový súd neakceptoval doplnenie dokazovania zo strany odporcu, akým spôsobom sa vysporiadal s tvrdením odporcu ohľadne vytvorenia ďalšej bytovej jednotky v rodinnom dome súp. č. XXXX v C.. Prvostupňový súd podľa názoru odvolacieho súdu na svoje rozhodnutie nemal náležitým spôsobom zistený skutkový stav. Nevysporiadal sa s tvrdeniami odporcu, či bola vytvorená samostatná bytová jednotka v III. nadzemnom podlaží rodinného domu č. súp. XXXX, a ako teda súd reagoval na ust. § 4 ods. 1 písm. b/ zákona č. 182/1993 Z. z. Zároveň sa nevysporiadal s tvrdením navrhovateľky a jej písomným prejavom zo dňa 15. 12. 2009, ktoré tvrdenie obsahuje návrh navrhovateľky na vydanie predbežného opatrenia o vypratání časti nehnuteľnosti zo dňa 15. 12. 2009 (ods. 2 str. 54 spisu).

Okresný súd v odôvodnení svojho rozhodnutia nedal odpoveď na otázku, ktorú v konaní vzniesol odporca, a to z akého dôvodu neprerušil konanie do skončenia veci o vyporiadanie BSM účastníkov, kde mal byť vyriešená otázka novovytvorenej bytovej jednotky v dome súp. č. XXXX v C..

Prvostupňový súd v odôvodnení svojho rozhodnutia, pokiaľ rozhodoval o bytovej náhrade pre odporcu, aplikoval ust. § 712 ods. 8 Občianskeho zákonníka, avšak na aplikáciu tohto ustanovenia nemal náležité zistený skutkový stav. K skutočnostiam, ktoré v konaní vyšli najavo nevykonal žiadne dokazovanie výsluchom svedkov a z listinných dôkazov, ktoré sa nachádzali v spisovom materiáli spisu Okresného súdu Ružomberok sp. zn. 3C/107/2009, napr. na č. l. 56-58. Z uznesenia Okresnej prokuratúry v Ružomberku nevyplývalo, že by odporca bol uznaný vinným trestnými činmi ako je uvedené v odôvodnení rozsudku prvostupňového súdu.

Pre uvedené odvolací súd bol toho názoru, že rozhodnutie prvostupňového súdu je predčasné, vydané na základe nedostatočne zisteného skutkového stavu, a preto ho zrušil podľa ust. § 221 ods. 1 a 2 O. s. p. a vec vrátil súdu I. stupňa na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

V ďalšom konaní bude povinnosťou prvostupňového súdu, aby vykonal dokazovanie v smere navrhnutom odporcom a vyzval navrhovateľku, aby predložila dôkazy vzťahujúce sa k ust. § 712 ods. 8 Občianskeho zákonníka.

Pre ozrejmienie skutočností uvádzaných účastníkmi si prvostupňový súd pripojí spis Okresného súdu Ružomberok sp. zn. 2C/94/2010 a oboznámi sa s dôkazmi v tejto veci vykonanými.

Po doplnení dokazovania prvostupňový súd opätovne vo veci rozhodne, majúc na zreteli rozhodnutia Najvyššieho súdu SR sp. zn. 3Cdo/42/2007, 3Cdo/43/1999, 3Cdo/232/2007, 3M Cdo/19/2009, 4Cdo/77/1997.

V novom rozhodnutí prvostupňový súd rozhodne o trovách prvostupňového a odvolacieho konania (§ 224 ods. 3 O. s. p.).

Toto rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním v pomere hlasov 3:0

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.